

nou ja tarkust möda, waid sanna kuleb,
kuida sa mind õppetad, ja siis ka, kui
tulleb kohhut moista, mollematte waid-
lejatte sanna kuleb, ja se peäle sinno wal-
gusse sees woiks ärramoista, mis hea,
mis kurri on, ja kedda sülisfeks, kedda
sütumaks peaks moistetama; sest kes mui-
do woib sellesinnatse so süre rahwale diget
kohhut moista. Se Salomoni palwe
olli wägga hea Issanda melest, sepär-
rast ütles ta temma wasto: Et sa olled
sesinnatse asja pallunud, ja ep olle enne-
sele pallunud ei pitka igga, egga ennesele
pallunud rikkust, egga pallunud omma
woenlaste hinge: waid olled ennesele pal-
lunud, et sa moistaksid digust järrele ku-
lada: Wata, siis ollen ma so sanna jär-
rele, teinud, wata ma ollen sulle annud
ühhe targa ja moistliko süddame et enne
sind ei olle so sarnast olnud, ja pärrast
sind ei pea so sarnane tulles. Ja sed-

dagi,

dagi, mis sa mitte ei pakund, ollen ma
sulle annud, ni hästi rikkust kui au, et
ükski kuningatte seast ei pea so sarnane
ollesma keige so ello aia. Ja kui sa wõt-
ted kãia minno tede peal, et sa pead
mo seãdmised ja mo kãrsud, nenda kui
so isäsa Lawet on kãinud, siis tahhan
ma so ello pãwad ka pitkendada. Siin
näitis Jummal selgeste ütles, mis meie
Issand Jesus ka nüüd ue seãdusse aial
tootand: Noudke Jummal riki ja tem-
ma digust esitl, siis keif, mis sin ilmas
ihho polest ial tarwis lähhäb, peab kui
kauba peäle teile antama. Jummal
and: on peãlegi ikka rohkem, kui se too-
tusse sanna. Kui Salomon nüüd ütles,
ãrkas, wata, siis tundis ka kül, et se
unnenãggo olnud, siiski olli temma me-
lest se asst ni selge, ja ta südda ni julge
se peäle, et keif nenda pididi sündima,
kuida Jummal olli rãkinud, et ta rõõm-

X 5

faste